

Eigen Krabbels

Maandblad van het Mannenkoor ZWK

Editie mei 2020

ZWK WEBSITE

[zwk lied](#)

50 jaar Radeske wordt pas op 23 mei 2021 gevierd

Vroeger ...

en Nu

Herman Jacobs: “Onuitwisbare herinneringen aan zoveel plezierige jaren”

Op 31 mei 2020 (Pinksterdag) zou het vijftigjarig bestaan van Radeske in Lichtaart gevierd worden. Voor wie niet zo vertrouwd is met de werking van onze kring: Radeske (de titel van een toneelstuk van Anton Van de Velde over een kwajongen) is eigenlijk het buitenverblijf van de ZWK. Dé droom van onze jarenlange leider, meneer Duysburgh, voor sommige vrienden ‘de Kamiel’, voor iets minder nabije vrienden ‘De Podding’, leraar aan het Sint-Norbertusinstituut.

Hij wilde een plek vinden waar ‘zijn jongens, zijn zangers’ konden tot rust komen of ravotten en spelen eens de examens achter de rug waren. In 1969 leidde een tip naar op een boerderij in Lichtaart, even later werd de ‘deal’ gesloten en amper één jaar later vond er van 1 tot 10 juli 1970 het eerste ‘klein kamp’ plaats op ons ‘eigen’ domein..

Dat moest gevierd worden! Maar ook hier heeft het Corona-virus roet in het eten gegooid om het vijftigjarig bestaan vijftig jaar nadien te vieren en dus werd beslist om op Pinksterdag 23 mei 2021 te feesten.

Herman Jacobs was er van bij het begin bij en hij houdt er een onschatbare reeks herinneringen aan over. Tijdens ons gesprek doen sommige momenten iedereen gieren van het lachen. Want Herman was er al langer bij dan in 1970. Toen hij in 1957 voor het eerst les gaf in het Sint-Norbertusinstituut interesseerde de werking van de ZWK hem wel: zingen, op kamp gaan... De Chiro-leider van toen wilde ook wel eens meemaken hoe de kampen van de zangers eigenlijk verliepen.

Het werd een legendarisch debuut voor Herman in Sint-Martens Voeren, in volle Voerstreek. “Tja, de ‘Beren’ hadden daar in de buurt een boom ontschorst en dat was ‘not done’ voor de plaatselijke boswachter. ’s Nachts kwam ook de gouverneur, die verantwoordelijk was voor de Voerstreek – een uitgetreden priester, notabene – naar de kampplaats en het gesprek met meneer Duysburgh ontaardde in een scheldpartij en als ik niet beide partijen uit mekaar had gehouden, zou er zelfs een heuse vechtpartij van gekomen zijn. Dat was mijn eerste kennismaking met de kring.

Het jaar nadien vroeg ik aan meneer Duysburgh of ik ergens mee kon helpen op kamp. ‘Eerst een proefjaar doen,’ klonk het. En dus was ik daar eigenlijk als toerist, terwijl mijn collega’s Janssens en Moonen de leiding in handen hadden en Chris Van de Wauw in dat jaar de ‘hopman’ werd.”

Van zootje ongeregeld tot uniformen

Herman Jacobs was het van bij het begin niet helemaal eens met de filosofie van de 'grote leider'. Een zootje ongeregeld leek het wel. "Ze komen heel het jaar om 7 uur 's morgens naar de mis om nadien te repeteren, ze zingen het hele jaar, ze doen daar echt wel hun best voor en dan mogen ze zich op klein kamp uitleven," was de leuze van meneer Duysburgh. Niet tot tevredenheid van Herman Jacobs en dus trok hij zijn stoute schoenen aan – wat hem in eerste instantie niet helemaal in dank aangenomen werd – en dus pleitte hij voor een betere organisatie. Hij had zelfs een voorstel om alle deelnemers aan het klein kamp uit te dossen met een uniform: een groen hemd, een 'vloeren' donkere broek, een das en een ring om die das samen te houden.

"Eerst werden die plannen op hoongelach onthaald en de mannen uit de keuken – zoals Willy De Gezelle en Guido Bontenakel – kwamen ons eigenlijk openlijk uitlachen toen we 's morgens in formatie gingen staan en ons openingslied zongen. Maar toen ik bleef aandringen, kreeg ik van de 'leider' toegesnauwd: 'Doe het dan maar zelf, maar het mag geen geld kosten'. Alle zangers kregen een brief mee (*zie artikel hierna*) met het verzoek om steun te krijgen en hij kende wel een winkeltje, waar dat uniform vrij goedkoop kon aangekocht worden. Achteraf gezien werd ons werk toch wel zeer erg gewaardeerd."

"We gaan er ene drinken op de verkoop van Radeske"

De komst van Radeske kwam er eigenlijk op een vrij onverwachte manier. Na een tennismatchke onder enkele vrienden van de latere Sint-Jan-de Doperparochie op het Antwerpse Zuid, werd achteraf nog iets gedronken bij de boer, die de sleutel had van het tennisterrein. En hij liet zich ontvallen dat hij zijn boerderij wilde verkopen. Wat was de vraagprijs? "Eén miljoen," was het antwoord. De boerderij interesseerde de leiders van de ZWK wel, maar de elite van de school en van het koor zouden dat varkentje wel eens wassen en ze trokken naar de boer om de prijs naar beneden te krijgen. Onbegonnen werk bij een Kempische boer en het bleef – officieel - bij 'één miljoen'.

"Heel de discussie had het vertrouwen tussen de boer en meneer Duysburgh wel een deuk gegeven. Ik was de enige die de boer vertrouwde: ik wil niet dat 'de pastoor' dat geld contant naar mijn bank brengt, maar 'meneer den onderwijzer' mag dat brengen. En hij bedoelde mij. Ik dus met contant geld naar de bank van de boer. Ik weet niet meer of er ook officieel 'één miljoen' op de verkoopakte van de notaris stond (*lacht sarcastisch*) en ik weet wel dat onze financieel beheerder Maurice Kersschot de daarop volgende jaren enkele boekhoudkundige handigheden uit zijn mouw moest schudden om alles reglementair geregeld te krijgen.

Toen het geld dan definitief op de bankrekening van de boer stond, was hij tevreden en hij zei: 'Kom, daar gaan we ene op drinken.' Zoiets moest je niet vertellen aan een ZWK'er en dus trokken we mee naar hem thuis. Hij zette zijn moor op het vuur, pakte enkele mokken, kapte heel veel bitterpeeën bij een

weinig koffie en daar zaten we dan met een niet te zuipen drankje. ‘Voilà, dat is dan geregeld,’ sprak de boer nadat hij zijn plicht vervuld had.”

Dag en nacht werken

Maar dan moest het echte werk nog beginnen: van een boerderij een verantwoorde kampplaats maken op iets meer dan een half jaar tijd. “Heel wat discussies. Zo wilde Piet Goossens, een zanger met vele relaties, liefst een hoefboogje aan de inkom. Maar dat waren dan weer meer kosten. Zo was er ook veel goede wil, maar niet altijd de nodige deskundigheid. Ik had zelf net een muurtje gebouwd tussen de keuken en de stal, toen aannemer Coeck een kijkje kwam nemen. ‘Ha, hier zie, de meester heeft ook een muurtje gebouwd.’ Hij zette er vervolgens zijn zware schoen tegen en het muurtje lag tegen de grond. ‘Wij werken bij de bouw van een muurtje gewoonlijk met een lijntje, een schietlood om de muur recht te zetten,’ voegde hij er nog sarcastisch aan toe.

Maar we hadden in en rond de kring ook heel wat echte vakmensen. Dat kan je in een bijgaand artikeltje uitgebreid lezen.

Zelf was ik ook elk weekend vanaf 6 uur aan het werk. Het is te zeggen: ik moest langs aannemer Coeck om hem op te pikken. Maar omdat ik volgens hem veel te mager was, moest zijn vrouw nog eerst een pan spek met eieren voor mij klaar maken, opdat ik hard genoeg zou kunnen werken. We zaten daar trouwens alle week-ends met een vaste ploeg en er werd dag en nacht gewerkt. Ik had trouwens nog een bijkomend probleempje: in 1970 was ik beginnen vrijen met Maria en die sakkerde natuurlijk wel dat ik weer eens weg was. ‘Wanneer ben je vanavond terug?’ was dus de vraag. Ik antwoordde schuchter dat het wel eens 19 uur kon worden, waarop haar bezadigde vader met zijn grijze stofjas me aan het venster zag vertrekken en mompelde: ‘Meiske, die komt vanavond niet meer terug.’ Maar ik wilde me niet laten kennen en na een wasje en propere kleren aangetrokken te hebben, was ik daar wél om 20 uur. De tevredenheid bij Maria was maar van korte duur, want om 21 uur moest ik al vertrekken, want er moest nog iets geschilderd worden. Intussen zijn we 49 jaar getrouwd, maar voor Maria blijft de afstand van Mortsel naar Lichtaart nog altijd dubbel zo lang duren als die naar De Panne,” grinnikt Herman Jacobs.

Z.W.K.

Antwerpen, 28 april 1964

N.

Geachte ouders van onze studenten,

't Is al een hele tijd geleden sinds wij ons laatste onderhoudje hadden. Ons jaarprogramma werd onderwijl verder afgehandeld: Jaarmarkt van Sevilla, paasdiensten, vierdaagse, dat alles gebouwd op het stramien van herhalingen en woensdagnamiddagen. Nu wordt de laatste fase van dit werkjaar ingezet. Kies U een gunstige positie om de eindsprinten met succes te betwisten

1) OP Woensdag 27 mei pakt het koor uit met zijn jaarlijkse concert; dat we naar een topprestatie streven hoeft niet gezegd, daarvan moet U allen kunnen getuigen door uw aanwezigheid. Maar er is meer, gewoonlijk wordt de opbrengst van dit concert besteed aan een speciale nood of aan een vriend missionaris. Pater Mols, oud-lid, vertrekt deez zomer naar Brazilië, en vermits dat nogal een verre tocht is moeten we hem een dik-belegd boterhammeke kunnen meegeven. Mogen wij uw jongens vragen wat kaarten te verkopen? Ieder krijgt een pakje mee (voorzangers en mansstemmen 300Fr, knapen: 200Fr, lagere klassen 150Fr) er kunnen kaarten bijgevraagd worden aan M.Jacobs, M.V.Herbruggen of M.Duysburgh.

Het spreekt vanzelf dat geen twee dingen tegelijk kunnen gebeuren. Heel in kort organiseert de school een toneelfeest, daarvoor zal de inzet gevraagd worden van alle leerlingen. De zangers verkopen voor hun concert, Z.E.H.Directeur gaat daarmee akkoord en de heren leraars zullen niet scheef kijken; laat uw jongen eenvoudig de kaarten van het schoolfeest aanvaarden en teruggeven wat niet verkocht werd. Voor iedere 100Fr kaartenverkoop concert wordt een premie van 10Fr uitgelooft toepasselijk op kampkosten. (of boekenkeus voor voorzangers)

2) Op maandag 4 mei trekken wij er op uit. . . naar Kalmthout voor de ganse dag. Heuvels, hei, zand. . . . Bijeenkomst in de school om half negen, terug rond half zeven 's avonds. Wie meegaat betaalt morgen, woensdag 20Fr (voor reiskosten en tweemaal drank) wij moeten tijdig het aantal deelnemers kennen .

3) Sommige leden zouden we met de oren moeten trekken voor afwezigheid zonder voldoende reden op herhaling, uitvoering of woensdagnamiddag. Het spreekt vanzelf dat een bezoek aan de dokter gemakkelijk woensdag gebeurt, maar er worden soms redenen opgegeven, die U ook zouden doen lachen. Alleen trouwe leden komen in aanmerking voor het kamp, dat definitief doorgaat van woensdag 1 tot zaterdag 11Juli 's middags. Later daarover meer

4) Sommige leden hebben nog geen speeluniform. Woensdag 6 mei worden de maten genomen in de school. Ook de anderen kunnen dan nieuwe onderdelen aanschaffen.

Ter herinnering	: prijzen :	broek	tussen	120	en	200	Fr
		hemd	tussen	125	en	145	Fr
degelijke en		das				25	Fr
s terke stof		ring				3	Fr
		schildje				10	Fr .

't Is een lang epistel geworden; maar alle punten waren dringend. Samenwerking tussen ouders en kring moet het bovens te beste voor uw jongen bereiken.

OPrecht hartelijk ,

M.Jacobs M.Van Herbruggen M.Moonen E.H.Duysburgh het Bestuur .

Hoe een boerderij omgebouwd werd tot kampplaats

RADESKE 1970 - 2020

mem'ries... all alone... but not in the moonlight...

In het jaarboek ter gelegenheid van 50 jaar ZWK: 1913-1988 schreef ik een 13-bladzijden tellend artikel over de geschiedenis van Radeske, van het prille begin in Sint-Pieters-Lille, anno 1964-65, over Lichtaart in 1970, tot 1988.

Ik stel nu vast dat ik daarin geen of nauwelijks 'namen' genoemd hebt, wellicht om niemand te vergeten?

Dus maar uit mijn 'herinneringen' putten, en zo moeilijk blijkt dat niet te zijn, want die periode zit, eigenaardig genoeg, blijkbaar nog steeds vrij vers in mijn geheugen!

Ook de vele helpers van in den beginne zie ik nog voor me!

Met ons respect en dankbaarheid voor hun bereidheid, voor hun tomeloze en belangeloze inzet, en die was niet min, want de tijdsdruk, ons opgelegd door meneer Duysburgh, was enorm: op iets meer dan een half jaar tijd een boerderij ombouwen tot kampplaats!

Alleen de weekends en schoolvakanties gaven ons de tijd daarvoor!

Want: het 'klein kamp' van 1970 moest en zou dáár doorgaan!!!

Ik probeer dan toch maar enkele namen te noemen, op het gevaar af er te vergeten.

In de eerste plaats ben je natuurlijk goed gestart met mijn goede vriend **Herman Jacobs**: hij was er van in het prille begin bij!

Voor wat de werken betreft – want na de beslommeringen rond de beslissing van de aankoop, bleef het immers stil op alle fronten...en dan heeft **Piet Goossens** de eerste aanzet gegeven om te kunnen starten.

Hij was werkzaam in het CKSA (Centraal Katholiek Schoolcomité Antwerpen), en hij was vanuit zijn werk, onder meer belast met de ondersteuning van bouwprojecten in tal van basisscholen.

Hij raadde ons aan te beginnen om met de zolder - die omgebouwd zou worden tot slaapzaal - dakkapellen te installeren.

Op een zondag bezochten we samen met zijn schrijnwerker, **Jos Vermeulen**, de bouwplaats.

Jos was toen aan het uitbollen, en moest wegens hartproblemen zijn zaak overlaten aan zijn zoon, en hij zag hier een kans om zich nog nuttig en zinvol bezig te houden: voor ons een mooie opportuniteit!

In de week timmerde Jos in zijn werkplaats aan de Herentalsebaan in Deurne de dakkapellen in mekaar. Zaterdagochtend moesten we ze dan, samen met hem, gaan ophalen, om ze in Lichtaart te gaan plaatsen. Zo zag je ons rijden met een dakrek waarop één of twee dakkapellen lagen, die bijna even groot waren als ons Volkswagentje, of Austinneke, of had je toen nog een andere wagen, Herman?

Het was ook de periode dat de 'helpers van het eerste uur' onder de 'jonge mannen' (zo heten ze nog steeds) gerekruteerd werden: **Guido De Graeve, Johan Clerckx, Jan Leers**.

We waren gestart!

Alles verliep vlot: er ging geen weekend voorbij of we gingen aan de slag!
Te mooi om waar te zijn...

Na plaatsing van de eerste twee van de vier dakkapellen, overleed Jos aan zijn hartkwaal!

Toen is **Guido Bontenakel** in actie geschoten, die als houtmakelaar werkte bij vader Staf, destijds voorzitter van het mannenkoor.

Guido was van opleiding timmerman, dacht ik, en kon dus perfect Jos opvolgen. Onder zijn leiding werkten we de vier dakkapellen af.

Hij plande ook de verdere afwerking van de wanden: met isomo als isolatie (jaja! In die tijd al!) en spaanderplaten, die we soms moesten gaan afhalen in Grobbendonk, weer bovenop ons autootje!

Terloops: mijn eerste auto-ongeval gebeurde op weg naar Lichtaart met mijn VW'ke vol isomoplaten (geen goed zicht op de weg dus...) en in Wilsele, waar ik eerst ons moeder moest afzetten bij mijn zus, die daar toen woonde!

Tegelijkertijd werden verder plannen gemaakt: er moesten toiletten komen en daarvoor moest er bijgebouwd worden. Piet charterde één van zijn vaste aannemers: **Frans Coeck**, een gezellige ietwat korte, maar goed in het vlees

zittende Antwerpenaar, of beter gezegd Hobokenaar, die we weer elke zaterdag moesten gaan ophalen ergens in de buurt van de autocontrole, herinner ik me. Zo veranderden we van stiel, en werden we 'metsendiender'! (zie ook ons eerste artikel)

En Coeckske, altijd goed gezind, metste er lustig op los, al zingend en zwanzend, wat hij goed kon, en jaagde ons op om stenen en mortel aan te brengen, en riep geregeld: 'hé mannen, vogelen!'... want hij leerde ons snel het voegmes te hanteren!

Geleidelijk namen de 'werven' toe en groeiden ook de werkploegen, zeker vanaf de schoolvakantieperiodes: Kerst, krokus, Pasen...

Zo moest ook de koeienstal omgebouwd worden tot refter: na de nodige afbraakwerken moest er, zoals ook in de toiletten een vloer komen: **Staf Coeck**, zoon van Frans, was daarvoor de aangewezen vakman. Ook die moest telkens opgehaald worden in Hoboken.

Het gezin Coeck wist, naast hard werken, ook van het leven te genieten: zo gebeurde het meer dan eens dat Herman en ik, na de terugreis op zaterdagavond, nog bleven plakken... niet altijd met evenveel goesting, maar Franske beschouwde 'een feestje bouwen' als een noodzakelijke afsluiter van de dag, en dat waren we aan hem verplicht, vond hij....

Er moesten ook her en der (nieuwe) deuren gemaakt en geplaatst worden: hiervoor konden we een beroep doen op **Herman De Maeyer**, broer van Hugo, wiens zoon toen bij de knapen was. Hij werkte als schrijnwerker bij de Stad Antwerpen, en monteerde de deuren ter plaatse. Hij leerde ons o.m. de zaag

hanteren: 'Niet uw hand moet het werk doen, wel de zaag: vanuit uw polsen!' Herman plaatste ook een trap naar de slaapzaal, zodat er een geschikte toegang kwam vanuit de refter.

Via een tip van ik weet niet meer wie, ik denk **Louis Coremans**, vader van Marc, lag een geschikte trap klaar bij een afbraakhuis ergens in Lier: we moesten hem alleen komen halen.

Inmiddels is met de grote renovatie van 2005 die trap verdwenen, maar wie zich die nog kan herinneren, zal niet geloven dat die door ons, meneer Duysburgh en ik, bovenop de Volkswagen is gehesen, en zo naar Lichtaart gebracht! Veel politiecontrole moet er in de tijd niet geweest zijn...

Nu de naam van Louis is gevallen... ook even vermelden dat hij de 'opkamer' bezet heeft, weet je wel: dat kleine slaapkamertje half tussen keuken en 2de slaapzaal, nu technische ruimte met de cv-ketel. Dat klusje was wel beneden zijn waardigheid, want Louis was niet zomaar plafonneur: zijn specialiteit was zo van die kunstige rozassen maken en restaureren in oude herenhuizen. In die opkamer sliep in den beginnen meneer Duysburgh.

Uiteraard was de elektrische installatie hopeloos verouderd en ontoereikend. Via Herman Van Essche kwamen we in contact met **Clem Smet**, een goede vriend van Herman, of was het familie?

Clem had een belangrijke functie bij Ebes, reed met een gigantische bedrijfswagen, een Opel Commodore of zoiets, met een enorme antenne erop: zo maakten wij voor het eerst kennis met een mobiele telefoon. Zo gebeurde het dat hij een oproep kreeg, en advies moest geven om een of ander elektriciteitsprobleem op te lossen.

Zijn autokoffer leek sterk op een werkplaats.

Clem was even snel met de geest, als met de benen: hij stapte niet op de ladder, hij liep erop.

Hij was niet alleen de leverancier van alle leidingen en kasten, hij plaatste ook een volledig nieuwe elektrische installatie. Uiteraard waren wij allemaal zijn 'halve gasten'.

Ik denk dat Guido toen heel veel geleerd heeft. Ik meen me zelfs te herinneren dat Clem hem zag als volwaardige opvolger, want naast zijn job bij Ebes, werkte Clem ook nog voor zichzelf!

Dat hij bij Ebes werkte, kwam ons nog handig uit: hij zorgde vlot voor alle vergunningen... en gaf ons advies toen Vinçotte alles kwam controleren: iets met zout water of zo...

Keuken en sanitair moesten ook nog voorzien worden van de nodige toestellen en leidingen.

En toen kwam **Richard Jacobs** in het vizier, samen met dochter **Hélène**, die bijzonder handig was en het uitstekend met haar vader kon vinden! Richard was ook de vader van Fred en Leo, leden van het knapenkor.

Hij was werkzaam in de sector van de koelinstallaties en hij was een bekwaam loodgieter die bijzonder creatief kon zijn in het bedenken van oplossingen voor onmogelijke situaties, en die doken in Radeske wel eens meer op!

Zo moesten we aan voldoende water zien te geraken; er was wel een ouderwetse betonnen waterput, op de plaats waar nu de gasvoorraadtank staat, maar hoe konden we dat water in keuken en toilet krijgen?

Via de **ouders van Karel De Colvenaer**, ook lid van het knapenkor, geraakten we aan een pompinstallatie: we moesten ze wel gaan halen in het Waasland ergens, in Kieldrecht, als ik me goed herinner. En we waren weer vertrokken: samen met meneer Duysburgh naar daar. Hoe die installatie in mijn VW geraakt is, begrijp ik nog steeds niet. Misschien herinneren velen die installatie nog: een gietijzeren pomp met filterinstallatie van een anderhalve meter hoog en een diameter van meer dan een meter, en dito voorraadvat!

Een firma uit Hoboken, firma Backx als ik het goed heb, kwam met zware middelen een put boren. Richard installeerde de pomp en sloot alles aan.

Hij installeerde ook de kranen en een aanrecht in aluminium met twee uitgietbakken en druipvlak, die ik aangetroffen had in één van de kelders van mijn school... en, echt waar, gevraagd had aan mijn directeur...

Inmiddels was **Karel Janssens** niet inactief gebleven: hij oefende in stilte één van zijn hobby's uit: tuinaanleg.

Hij zorgde er ook voor dat we de stofferige zandweg voor het huis, waarvan tijdens het eerste kamp gebleken was, dat die na een regenperiode meer een slijkweg werd, kon verhard worden.

Via via nam hij contact met de aannemer van wegenwerken in de Jan Blockxstraat, in de buurt van de Heilige Geestkerk, die wat blij was dat hij zijn uitgebroken kasseien bij ons kwijt kon.

Via de gemeentediensten van Edegem, waar hij woonde, zorgde Karel voor het nodige gereedschap, en in de herfstvakantie van 1970 legden we een kasseiweg aan voor het huis.

Het is toen, of was dat vroeger al, dat **Jan Van Herbruggen** de handen uit de mouwen stak.

Het is toen dat ik respect heb gekregen voor wegen- en andere buitenwerkers, die noodgedwongen al eens met hun elleboog op een schupsteel moeten leunen!

Het was toen ook de eerste (en enige?) maal dat we meemaakten dat meneer Duysburgh zijn toog uittrok en in korte beige legerbroek kasseien kwam aanbrenge, die Herman en ik, één voor één moesten inbouwen. Jan was immers, van vermoeidheid(?) op een bepaald moment uitgeteld!

En de week verlof liep ten einde!

Gevolg: nachtwerk... Karel reed op een dag speciaal naar huis en haalde zijn schijnwerpers, die hij gebruikte voor een andere hobby van hem: fotografie, om zo met kunstlicht verder te kunnen werken, want: het werk moest af!

Ik mag tenslotte ook niet vergeten nog een naam te noemen: die van **Marcel Van Herbruggen**.

Niet dat ik me herinner dat hij daar veel lichamelijke arbeid heeft verricht, maar wel als diegene die mee zorgde voor de centen! Hij organiseerde in dat jaar meer dan één bonte- of andere avond, om geld in het laadje te brengen...

[Kamiels droom](#)

Druknop

50 jaar geleden ... Voor het eerst op 'Klein Kamp' in ons eigen 'huize RADESKE

Enkele opmerkingen vooraf:

1 In 1966 gingen we ook op 'Klein kamp' in ons eigen Radeske maar dat was op een gehuurde locatie in Sint-Pieters-Lille – bij 'meester Janssens'.

2 De bedoeling van dit artikel is herinneringen op te roepen uit 'die tijd van toen' bij de lezers en wellicht komen daaruit enkele prettige anekdotes voort die ze dan kunnen ventileren in 'Eigen Krabbels'.

*3 Onderstaand artikel is de letterlijke weergave van het boekdeel 'Spelprogramma's' dat ter inzage moest liggen voor de controle van het 'Nationaal Werk Voor Kinderwelzijn', naast een 'medisch boekdeel' – dat omwille van de privacy niet gepubliceerd kan worden en dat een medische fiche bevatte van ieder deelnemend kind en een bewijs van longonderzoek voor de leidinggevenden. Ook een 'menuboek' voor de keuken moest ter inzage liggen. Als al deze documenten, naast een officiële goedkeuring van het drinkwater op de kampplaats, in orde waren, en de inspecteur van het *NWWK de kampplaats als geschikt verklaarde, kon de inrichtende vereniging – in ons geval de ZWK dus - een subsidiëring krijgen voor elk deelnemend kind van 6 tot 18 jaar. Kunt u zich, beste lezer, inbeelden hoe onze meneer Kamiel Duysburgh, zaliger gedachtenis, zich voelde bij deze – in zijn ogen – verregaande bemoeienis met **zijn** kamp? Zijn reacties zijn niet zo geschikt voor publicatie ... Maar de subsidies waren uiteraard welkom.*

De administratie voor deze stukken nam ik voor mijn rekening. Zo werden vele documenten tot op de dag van vandaag bewaard.

Klein kamp van 01.07 tot en met 11.07.1970

Spelprogramma's

Lichtaart 1970

Huize Radeske

Algemene leiding: Eerw. Heer Kamiel Duysburgh; kampleiding: H. Jacobs

- 1 **Keuken:** André Degezelle en Guido De Graeve
- 2 **Beren:** Frans Moonen (senior), Wim Pilate, Marcel Coppens en Jan Leers
- 3 **Knapen:** Johan Clerckx en Eddy Janssens
- 4 **Rakkers:** Herman Jacobs en Frans Moonen (junior)

Deelnemende jongeren en kinderen

Berenvendels

Beren	Grizzly's
Wim Willems Ivo Peeters Karel De Colvenaer Walter Bresseleers	Luc Moonen Leo Jacobs Roger De Cock Patrick Van Hal Fons Carpentier

Knapenvendels

Piraten	Vikingen
Leo Segers Flip Cornelissen Edwin Spoelders Jan Van Ryssen Herman Moonen Ludovic Mattheussen Peter De Ridder Paul Backx	Patrick Spruyt Guido Hurckmans Dirk De Graeve Jan Moonen Luc Willems Edwin d'Hondt Marc Gebruers Tony Knors

Vendels van de Rakkers

Leeuwen	Tijgers
Marc Van de Vijver Kris d'Hondt Paul Van Hooydonck Patrick De Maeyer Guido De Keersmaeker Jan Mattheussen Luc Hofkens Luc Van Herbruggen Wim Struelens	Marc Mattheussen Koen Gebruers Eddy Van Herbruggen Rudy Van Belleghem Dirk De Vlaminck Marc Mertens Rudy Cop Johan Van Belleghem

Dagindeling

- 07.30 uur Wekken wassen opschik
08.00 uur H. Mis (heeft plaats op de kampplaats)
08.30 uur Openingsformatie met actiepoint voor de dag en uitslag vendelwedstrijd
08.45 uur Ontbijt
09.30 uur Diensten: slaapzalen, wc's, refter, vaat, aardappelen, groenten, ...
10.30 uur Geleid spel
12.30 uur Opschik
13.00 uur Middagmaal
14.00 uur Verplichte middagrust en diensten
14.30 uur Rustige activiteiten: vertellen, speluitleg, instructie, ...
15.00 uur Geleid spel
16.00 uur Vieruurtje
16.30 uur Geleid spel
18.00 uur Opschik
18.30 uur Avondmaal
19.30 uur Rustige avondactiviteiten
20.30 uur Avondwijding, slapen Rakkers
21.30 uur Avondwijding, slapen Knapen
22.30 uur Avondwijding, slapen Beren
22.45 uur Leiderskring: bespreking van de dag, vendelwedstrijd, planning volgende dag

Wachtwoorden, actiepoint van de dag

Noot: Een actiepoint voor de volgende dag groeit uit o.m. de observaties van de leiding over het gedrag op kamp (tucht, orde, fair play, kunnen verliezen, taalgebruik, inzet, ...); ook uit de controles op de diverse diensten op kamp (vaat, aardappelkarwei, netheid van het afgeleverde werk, deed ieder teamlid mee? Orde op de slaapkamers, kledij, eetgerei, ...), ook inspiratie uit de misteksten en woorden van de priester.

- Dinsdag, 01.07.70: Aankomst en verkenning van de kampplaats
Woensdag 02.07.70: **Let op je taal!**
Donderdag, 03.07.70: **Geen scheldnamen!**
Vrijdag, 04.07.70: **Iedereen werkt mee, dat maakt de taak lichter!**
Zaterdag, 05.07.70: **Wees vergevingsgezind.**
Zondag, 06.07.70: **Beleefdheid.** Het is bezoekdag!
Maandag, 07.07.70: **Dienstbaarheid.**
Dinsdag, 08.07.70: **Gehoorzaamheid.**
Woensdag, 09.07.70: **Trouw aan elkaar!**
Donderdag, 10.07.70: **ZWK wijkt nooit – blijven inzetten!**
Vrijdag, 11.07.70: Vertrek naar huis

Belangrijk toezicht door de leidinggeevenden voor hygiëne en veiligheid

Hygiëne en reinheid van keuken, refter, het keukengerei en voedsel: André Degezelle
Permanent toezicht voor de slaapzalen: Wim Pilate
Permanent toezicht voor de wasplaats: Johan Clerckx
Permanent toezicht voor de wc's: Herman Jacobs (dagelijks ontsmetten met Creoline!)
Deze verantwoordelijken zijn altijd aanwezig bij het uitvoeren van de karweien.

Vendelwedstrijd

Noot vooraf: Gezonde wedijver aankweken tussen de vendels per afdeling – geen na-ijver! De punten worden toegekend op basis van wat uitvoerig verwoord werd in de noot onder de titel ‘Wachtwoorden’ (zie boven), aangevuld met de prestaties op sport en spel.

- 1 Detail van de wedstrijd dag na dag en post per post (spel, aantreden, tucht, naleving wachtwoord, inspectie op orde slaapzaal, diensten, ...) werd na bespreking op de leiderskring opgetekend per vendel.
- 2 De **einduitslag** werd meegedeeld **op vrijdag 10 juli tijdens het kampvuur**:
 - 2.1 Berenvendels: **Beren: 163 punten** **Grizzly’s: 173 punten (Bravo!)**
 - 2.2 Knapenvendels: **Piraten: 163 punten** **Vikingen: 165 punten (Bravo!)**
 - 2.3 Rakkertjes: **Leeuwen: 288 punten** **Tijgers: 289 punten (Bravo!)**

De ‘kopmannen’ van de winnende vendels verdienen wel een extra vermelding. Ook het keukenpersoneel – hun aandeel kun je niet in punten uitdrukken - delen in het applaus.

Spelprogramma’s

o.a.een dagvoorbeeld:

Donderdag, 2 juli 1970

Beren	Knapen	Rakkers
Kapiteinsbal	Baarspel	Willybrord
Rugby	Zakdoek leggen	Estafetten
Kegelen	Slavenhandel	Buske stamp
Zangstonde	Sluipspel	Kruisvlag
Base-ball	Tussen twee vuren	Zangstonde
Willybrord		Zwarte Ridder
Vendelronde		
Riddervlag		
Nummerspel		
Indianen en premiejagers	Bloedende Paal	Hanengevecht
Vestingen opblazen	Willybrord	Slavenhandel
	Zangstonde	Woudlopen
Bonte ring	Bonte ring	Avondwandeling met spel

- 1 *Oef! Tot zover het document ‘Spelprogramma’s’ (kampboek) dat ter inzage moest klaarliggen voor het NWKW. Het bewijst meteen ook dat een kamp voor de ZWK geen ‘nattevingerwerk’ was maar een degelijke voorbereiding eiste van de leiders, van de keuken en ... altijd met oog voor verzorging, welzijn, samenwerking en dienstbaarheid aan en voor de deelnemende kinderen.*
- 2 *Als bijlagen in dit boek vinden we een attest van goedkeuring van het water, ondertekend door dr. R. Hobin, gezondheidsinspecteur van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin. Twee maand voor de start van het kamp diende dit attest aangevraagd.*

Ook een verklaring van de inspectrice van het NWKW dat ‘ het aantal jongens tussen 6 en 18 jaar vijfenveertig bedroeg en dat er ook 45 medische fiches ter beschikking waren. Voor subsidiëring in aanmerking te nemen: 45 kinderen’. Alleen als dit papiertje ‘binnen’ was, mocht de keuken vanwege mijnheer Duysburgh een kop koffie aanbieden aan de inspectrice. “Alles op zijnen tijd, hé”.

3 Nog een speciale felicitatie voor mijn goede vriend André ... Op kamp was, zoals eerder gemeld, ook een ‘medisch boekdeel’ waarin o.m. een samenvatting stond van de ‘bijzondere medische aandachtspunten’ uit de medische fiches. Die werden bij de inspectie bij wijze van steekproef onderzocht. Een voorbeeld: bij het onderdeel ‘VOEDING’ lees ik dat de genaamde N. geen vet en eierproducten mag eten. Daarop aangesproken: “Wat krijgt dat kind dan in de plaats?” had die André, zo vlot ter taal zoals we hem kennen, altijd een vlug en afdoend antwoord klaar. Wonderbaarlijk! En zo krijgt het papier steeds zijn recht ... Amen!

De ‘kleine kampen’ van de eerste 31 jaren

- 1958 Sint-Martens Voeren
- 1959 Schilde
- 1960 Bel-Geel
- 1961 Bel-Geel
- 1962 Mol speelpleinen
- 1963 Mol speelpleinen
- 1964 Wezemaal
- 1965 Retie Bos en Brem gehucht ‘De Hoeven’
(grens Kasterlee / Retie)
- 1966 Lille Radeske (meester Janssens)
- 1967 Kasterlee – Goor Boslicht
- 1968 Retie Bos en Brem gehucht ‘De Hoeven’
(grens Kasterlee / Retie)
- 1969 Kasterlee – Goor Boslicht
- 1970 Lichtaart Radeske
- 1971 Kalmthout Hof de Greef
- 1972 Lichtaart Radeske
- 1973 Langdorp De Trekvogel

- 1974 Lichtaart Radeske
- 1975 Retie Bos en Brem gehucht 'De Hoeven' (grens Kasterlee / Retie)
- 1976 Lichtaart Radeske
- 1977 Retie Bos en Brem gehucht 'De Hoeven' (grens Kasterlee / Retie)
- 1978 Lichtaart Radeske
- 1979 Essen-statie
- 1980 Lichtaart Radeske
- 1981 Mol De Maat
- 1982 Lichtaart Radeske
- 1983 Retie Bos en Brem gehucht 'De Hoeven' (grens Kasterlee / Retie)
- 1984 Lichtaart Radeske
- 1985 Retie Bos en Brem gehucht 'De Hoeven' (grens Kasterlee / Retie)
- 1986 Lichtaart Radeske
- 1987 Hallaar
- 1988 Lichtaart Radeske

Bezoekdag 1973

Wim Willems als leider van de Rakkers in 1973

Heb je herinneringen aan één of ander 'klein kamp'?

Nadat jullie deze brok ZWK-nostalgie hebt opgesnoven, denk je misschien: 'Goh, maar ik herinner me dat nog heel precies'. Of onder vrienden: 'Weet je nog, in welk kamp was het ook alweer, maar toen hebben we iets beleefd!'

Wij vragen niks liever om deze en vele andere verhalen in ons volgend nummer te publiceren. Stuur ze gerust door naar één van de bestuursleden of naar mcop127@gmail.com.

Het Corona-virus en de ZWK

Help, mijn krant is ziek

Anorexia corona

Mijn krant wordt steeds dunner. Bereid je tijdens deze Coronatijd voor op wat komen gaat. Onze kranten zullen mogelijk nooit meer het aantal pagina's tellen van weleer...

Net nu zoveel redacteurs thuis rustig kunnen werken aan een opiniestuk.

Daarboven vind je verschillende paginagrote reclameboodschappen van warenhuizen, mediaholdings, zorgkoepels om toch maar aan een respectabel aantal pagina's te geraken...

De **gleuf** van je brievenbus moest voorheen minstens 23 cm breed en 3 cm hoog zijn. Binnenkort worden meer dan waarschijnlijk de nieuwe normen bekend gemaakt. Breedte en hoogte worden hierbij fors gereduceerd. Reden: de krant telt steeds minder en minder pagina's.

In dit digitale tijdperk worden er ook elk jaar minder brieven verzonden.

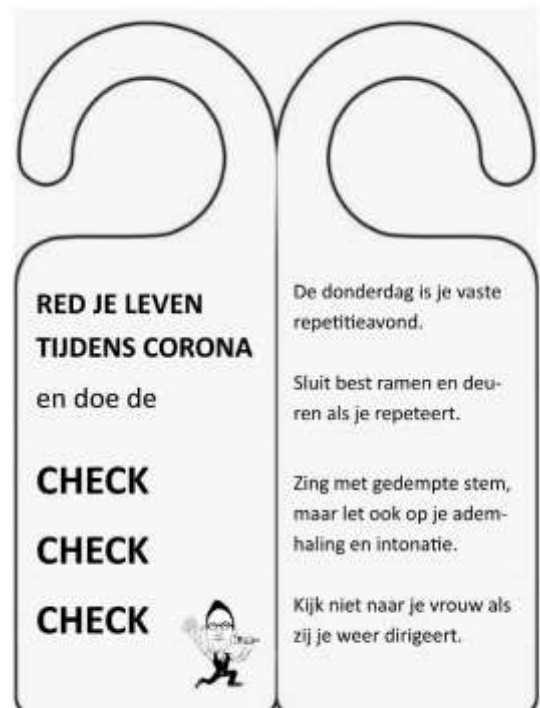
Daarentegen worden er aan je voordeur des te meer pakjes afgeleverd.

Ook tijdens de komende zomerperiode valt er traditiegetrouw weinig nieuws te vergaren.

Wie wil, kan intekenen op een inbouw cassette om zo de gleuf te verkleinen.

Indien je voor plastic valt, komt dit je goedkoop uit. Men gebruikt dan het principe van het voorzetrolluik of de vliegendeur. De burger die steviger in de geldbeugel wil tasten, kan kiezen voor een robuust metalen inzetstuk. Bij jouw keuze betaal je geen meerprijs indien je kiest uit enkele courante RAL-kleuren. Een houten verkleining wordt afgeraden omwille van het splintergevaar.

Daarom uniek in het verschijnen van EK: een knutselpagina. Ons ZWK-deurhangertje ... als extraatje in deze bijzondere tijden. Het verzet jouw zinnen, toont jouw overgave en binding met de kring, goed voor de fijne motoriek en jouw moraal. Goed om je donderdagavond te vrijwaren van andere meer aantrekkelijke activiteiten. Het zou immers spijtig zijn, mochten we na deze periode van verplichte rust jouw stem verliezen. Naar verluidt zullen er binnenkort enkele partituren in jouw mailbox belanden. Het bestuur vraagt wel om deze bladmuziek zelf in te studeren. Mogelijk volgt er nog hulp met muzieknotatiesoftware. Of we dit dan zullen uitvoeren is een andere zaak. Dat ligt de laatste tijd niet zo eenvoudig.

Ondertussen kunnen we alweer dromen van een dikke krant die uitpuilt van overvolle pagina's met smaakmakende reportages en fotomateriaal. Van evenementen, van overvolle terrasjes, van familiefeesten, van festivals, van sportactiviteiten, van pret en vertier voor en door mensen.

Binnenkort. Als deze komkommertijd voorbij is. Mogelijk wordt dan ook jouw krant zorgvuldig verpakt in een duurzaam plastic jasje... Voor mij is dit ok. Onze gezamenlijke brievenbus loopt bij hevige regen immers geregeld onder water. Dan kan een regenjasje wel helpen om met droge voetjes op mijn ontbijttafel te belanden.

HET CORONA STEUNFONDS

Hebben jullie dit ook ervaren de laatste weken? Het gevoel dat je iets wil doen, wil helpen, maar niet weet hoe of waarmee.

De meesten van ons behoren immers zelf tot één of meer risicogroepen. Dus boodschappen voor jouw burens, de kleinkinderen opvangen, je opgeven als vrijwilliger in jouw gemeente, allemaal zaken die je best even een tijdje aan een ander overlaat.

Je dan maar zo goed mogelijk informeren maar ook dat geeft een verlamdend gevoel en geeft je nog meer honger om iets te ondernemen.

En dan komt er plots een mailtje van Marc Van Buul onze postbus binnen gewaaid. Marc, de schoonzoon van oud-wandelkringer en voorzitter Jan Vermeersch, laat me weten dat hij met hetzelfde gevoel zat en daarom met een aantal vrienden een steunfonds heeft opgezet voor de minst bedeedden in onze maatschappij. Voor degenen voor wie het vroeger al moeilijk was om de eindjes aan elkaar te knopen en die nu door de Corona-crisis en de bijhorende maatregelen extra hard getroffen worden.

Ik was meteen gewonnen voor het idee en blij dat ik toch iets kon doen, al was het maar om via mijn netwerk dit initiatief mee te verspreiden.

Vandaar mijn warme oproep om vijf minuutjes tijd te maken om eens te surfen naar de inmiddels klaargestoomde website <https://steunfondscoronacrisis.be/> en te overwegen of je dit warme initiatief niet wil steunen.

Alvast dank voor jullie solidariteit en gulheid.

Jouw voorzitter.

Binnenkort

Als de dagen opnieuw binnen te korten.

Op die mooie dag kan je je nu reeds degelijk voorbereiden.

Start met het online aanschaffen van een persoonlijk repetitietasje.

Verzamel alvast de volgende benodigdheden:

- een stofdoek om jouw stoel te reinigen. Deze zag immers geruime tijd geen ander zitvlak. Een 'plumeau' kan je in optie toevoegen.

- een ruime voorraad ontsmettende doekjes voor diverse toepassingen. Er wordt voortaan bij elke repetitie iemand aangeduid om het klavier van de piano te reinigen.

- een reservemondmasker wordt aangeraden, daar sommigen onder ons wel al een alles willen geven.

- latex handschoentjes om tijdens de repetitie de gepersonaliseerde muziekpartituren te bedelen en opnieuw op te halen. Tenzij er individuele postvakjes aangemaakt worden in één van de kasten. Anders kunnen er geen partijen van hand tot hand doorgegeven worden.

Na de repetitie wacht ons een vervelende taak. De nog steeds gekoelde drankjes benaderen mogelijk de vervaldatum. Deze zullen zorgvuldig en met mate geconsumeerd worden. Wat vervallen is, zal afgevoerd moeten worden. Als het dus voor één keer sinds lang binnenkort wat later wordt, gelieve ons dan bij deze reeds te verontschuldigen. Je kent alvast de reden.

Mogelijk voorzien we ook een extra lange platenkast. Enkel met maxi uitvoeringen van nummers die de reis naar één of andere exotische bestemming verhalen. Dromen mag toch... nu de grote zomerperiode een andere vrijetijdsinvulling en bestemming moet krijgen.

Voortaan ontvangt de kassier van dienst geen cash geld meer. Indien je echter geen oog dicht doet als je naam vermeld staat op onze eerlijke poeferslijst, kan je ook vooraf via overschrijving een drankkaart aanschaffen. Het ontwerp hiervoor dient nog aangemaakt te worden. Om contactloos betalen toe te laten is de afname te beperkt. Zelfs niet indien we ons lokaal enkele avonden per week open zouden stellen!

Toch nog even dit. We zoeken nog een sponsor om een spatbril te kunnen

aanschaffen voor de dirigent. In samenspraak met het bestuur kan er voortaan tijdens de repetitie niet meer uit volle borst gezongen worden. De speekselspetters zouden immers te veel ellende kunnen veroorzaken. Enkel op een oksaal zullen de zangers die vooraan staan zich volledig kunnen uitleven. De zone onderaan het hoogzaal zal wel met nadarhekken of lint afgesloten worden.

Binnenkort.

Als de dagen opnieuw beginnen te korten.

Tot snel!

De tijd van toen...

In 1960 moesten we soms zingen op zeer kleine oksalen, waar er van 'social distancy' nog geen sprake was en de eerste rij niet gevrijwaard bleef van speekselsverspreiding...

Aperitieven of E-peritieven: geniet mee

Nu we spijtig genoeg niet meer mogen samenkomen, grasduin ik graag even terug in mijn en uw ZWK-verleden.

Als mijlpaal in ons ZWK-bestaan staat **zondag 24 maart 2013** toch fel gegrift.

Beleef nog even mee het gebeuren van die dag.

Enkele dagen voor onze viering kregen we bezoek van de redactie van ATV. Heeft u de reportage ook gezien?

Wij helaas (ook) niet ... we waren toen volop aan het repeteren ...

Ons concert werd muzikaal ingezet met een trip in ons ZWK-verleden.

Een mooie en overzichtelijke powerpoint van Dirk omkaderde onze gezangen tijdens ons optreden.

Hebben wij die omkadering ook gezien?

Wij helaas niet want het werd op de doeken vertoond achter onze ruggen.

Maar van de feestelijke receptie achteraf hebben we allen dan wel ook genoten. Misschien tref je jezelf wel aan op één van de talrijke foto's die Raf toen geschoten heeft.

Neem dus even de tijd om nogmaals te genieten van onze zang op een andere wijze dan de klassieke CD- en DVD-opnamen, doe dit dus niet tussen de soep en de patatten, maar kruip even knus in uw luie zetel, wissel uw telefoonschermje even voor een groter exemplaar, neem een glaasje cava en een chipske erbij en herbeleef die dag van toen.

Druk op de bijgevoegde link

[Het aperitief concert van 2013](#)

Start de film en klik rechts onderaan op de pijltjes om de vertoning op een volledig beeldscherm te krijgen

en geniet mee.

Zangers van weleer, mocht u heimwee hebben gekregen en als de Corona-maatregelen het toelaten ... dan staat het schoolpoortje in de Paleisstraat op donderdagavond om 20u30 nog steeds open om u te verwelkomen.

Weet je dat...

...onze koorleden ook in april geen mondkmaskers droegen bij de repetities... omdat er gewoon geen repetities waren.

...sommige technisch geschoolde leden toch probeerden om een gezamenlijke repetitie tot stand te brengen via digitale weg. Met z'n vieren zongen ze 'Klein, klein kleutertje'. De enige die er nog altijd het begin van een hartinfarct overhield aan de cacafonie die volgde, was het hondje van dirigent Johan.

...we repetities langs digitale weg bijgevolg definitief van het lijstje geschrapt hebben, wegens iets dat door de deskundigen omschreven werd als een tijdsverschil en een verschil naargelang we welke computer, Ipad of iets dergelijks gebruikten.

...onze vriend Herman Jacobs, in dit nummer uitgebreid aan het woord i.v.m. Radeske, één van de laatsten was, die op 12 november 1966 met zijn 'Hillmanneke' over de brug van Pulle reed. Enkele minuten later stortte ze in. De brug wel te verstaan.

...onze traditionele 1 mei-wandeling dit jaar wegens de uitzonderlijke Corona-toestanden moest uitgesteld worden. Vermoedelijk heeft Fons op deze manier al zijn parcours voor 1 mei 2021 klaar liggen.

...een onverlaat Z.E.H. Greeve in een vorig nummer liet wonen in de Breidelstraat (Statiekwartier), maar dat het uiteraard Breughelstraat moest zijn.

...onze vriend en lid Guy Davidson bij zijn opname in het ziekenhuis ook nog getroffen werd door een licht herseninfarct. Hij revalideert momenteel in de Eeuwfeestkliniek in de Harmoniestraat en is blij met elk berichtje of telefoontje (03/240.20.20. receptie). Hij zou er bovendien een lichte vorm van Covid-19 hebben opgescharreld, maar hij ligt niet op intensieve en moet niet beademd worden.

...Guy nog niet zeker is of hij terug naar zijn appartement mag. Mocht dat niet zo zijn, zou er voor hem plaats zijn in het woonzorgcentrum Bosuil, met zicht op het

Bosuilstadion. We weten niet of dit een goed vooruitzicht is voor een Kielse 'rat' als Guy.

...je een uitzondering bent als je als koorlid niet bij de risicogroep behoort, zoals gesteld in de Corona-interpretatie. Maar de virologen weten niet: ZWK wijkt nooit.

...er binnen de kring soms 'Trumpiaans' gedacht wordt: we bestrijden Corona met zingen en drinken. Geluidsgolven maken het virus horendul en de alcohol slaat het dan helemaal neer. Hoe luider je zingt, hoe meer je drinkt, hoe betere resultaten. Goed nieuws dus voor de eerste tenoren!

...ook de World Choir Games in de zomer van 2020 in Antwerpen verplaatst werden naar 2021.

...een koorgenoot voor zijn toewijding als IT'er een artikel kreeg in de krant.

<https://www.rtv.be/artikels/duffelse-senioren-krijgen-computerles-van-op-afstand-a80687>

Johan Van Asch

Verzekeringsmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 *Verzekeraar van het Radeske*

Ondernemingsnummer 0525.898.564

Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

Personalia :

Overleden:

- Op 26 maart overleed op 91-jarige leeftijd pater **Frans Van der Plas**, één van de pastoors die we in Sint-Jacob mochten ontmoeten.
- Op 26 april overleed op 82-jarige leeftijd **Yolanda Carpio Castro**, de schoonmoeder van ZWK'er Jan van den Eynde. Zij was de weduwe van José Castro Segura en mama van Yolanda, Glenda, Eva, Marina, Arturo, Elias, Pedro en Jan. Zij werd begraven in Duran, Ecuador.

Wij betuigen onze oprechte deelname aan de verschillende families en wij zullen deze overledenen herdenken op 11 november tijdens de jaarlijkse gedachtenisviering in het Sint-Norbertusinstituut.

Onze door Corona geannuleerde activiteiten

Zondag 5 april 2020
Donderdag 9 april 2020
Vrijdag 10 april 2020
Zondag 12 april 2020

Heilige Geest – Palmzondag
Heilige Geest – Witte Donderdag
Heilige Geest – Goede Vrijdag
Heilig Sacrament Merksem – Pasen

Vrijdag 1 mei 2020
Zondag 3 mei 2020 – 10u30
Zondag 31 mei 2020

ZWK Wandeling
Heilige Geest – 4de Paaszondag
Radeske 50 jaar

Zondag 7 juni 2020 - namiddag

Bozar - Singing Brussel concert

Wij zijn er klaar voor ... ZWK wijkt nooit

Zondag 11 oktober 2020 – 10u30

Sint-Paulus – 28e Zondag d/h jaar

Zondag 23 mei 2021

RADESKE – een jaartje later dan 50 jaar

Werken mee aan dit nummer:

Herman Jacobs, André De Gezelle, Gerd Hoes, Johan Clerckx, Tony Ah Munn, Paul Avermaete, Guido De Graeve, Luc Korthoutd, Raf van Bortel, Ludo Engelen, Jan Van den Eynde, Maria De Gezelle, Hugo De Maeyer, Jenny Backx, Jan Leers, Walter Goossens, Peter Somers, Marcel Coppens (v.u.)